

Pod Marjance je šedesát, je ale moc mladá na to, aby mohla vyprávět!

Šedesáté narozeniny slaví Základní škola Pod Marjánkou. Jubileum si tady budou současní a bývalí učitelé i žáci připínat po celý rok. Škola byla postavena podle projektu Ateliéru Š Ústavu pro projektování výstavby hlavního města Prahy. Jako jedenáctiletá střední škola s prvním až desátým ročníkem začala fungovat přesně 2. září 1957. Od školního roku 1968/69 se změnila na školu s rozšířenou jazykovou výukou.

Za šest desítek let se škola samozřejmě moc změnila. Budova samotná, třídy, vše vypadá jinak. A jiný je pochopitelně v dnešní době i přístup k výuce, jiní jsou učitelé a jiné jsou i děti, říká ředitelka školy Marcela Zavadilová. „Prožíváme krásné a příjemné období. Před několika lety se nám vrátili prvníáci a pravda je, že prvníáci a deváťáci dělají školu školou. Je nás tady strašně moc, ale užíváme si to,“ dodává zástupce ředitelky Jaroslav Štercl.

● **Slavte kulatiny, škole je šedesát let. Jak budete slavit?**

Marcela Zavadilová: Už jsme v podstatě slavit začali, první oslava proběhla v rámci Evropského dne jazyků koncem září. Můj zástupce Jaroslav Štercl dětem povyprávěl o historii školy a spolu se školním parlamentem oficiálně vyvěsili vlajku s logem naší školy. Pro děti byl potom připraven program v rámci dne jazyků, který samozřejmě obvyklou školu školu slavnostně každoročně. Letošním tématem byla historie výuky jazyků. Přišli k nám naši bývalí učitelé jazyků, dětem ukázali staré učebnice a vyprávěli jim, jak se tady jazyky dříve učily.

Jaroslav Štercl: Plánujeme také v prosinci dne otevřených dveří, v jehož rámci připravíme větší oslavu. Pozveme samozřejmě rodiče, bývalé učitele a žáky. Přípraveny budou i besedy s našimi úspěšnými bývalými žáky. Na jaře bude druhé kolo dne otevřených dveří, výsledek bulletin, kde popíšeme

historii a současnost školy. Šešla se nám také spousta historických pomůcek, připravíme proto retro výstavu o tom, jak se u nás učily jazyky.

● **Slavit se tedy bude po celý rok?**

Jaroslav Štercl: Nebudeme dělat žádnou monstrózní oslavu, protože si myslíme, že šedesátka není zas tak strašně významné jubileum, ale celý rok si výročí určitě připínat budeme. Také chceme vyhlásit soutěž o nejlepší fotografii naší školy. Zajímavé totiž je, že budovu není vůbec snadné vyfotit. Druhá bude pro změnu soutěž s obrázky. A těší nás, že s nápady přicházejí i samotné třídy. Deváťáci třeba vytvářejí 3D model naší školy. Dostaneme ho od nich na konci školního roku na rozloženu.

● **Co je šedesát let v historii školy?**

Jaroslav Štercl: Slavnost s podtitulem „Je mi už šedesát,

jsem ještě moc mladá na vzpomínání“. Protože šedesát let v historii školy není vlastně vůbec nic, jsou školy, které fungují třeba 150 let. Naše škola je ještě velmi mladinká!

Marcela Zavadilová: Za šest desítek let se škola samozřejmě moc změnila. Budova samotná, třídy, vše vypadá jinak. A jiný je pochopitelně v dnešní době i přístup k výuce, jiní jsou učitelé a jiné jsou i děti.

Jaroslav Štercl: Co se asi změnilo je tradice výuky jazyků. Tu si intenzivně držíme už pětáctičet let!

● **Co říkají vaši bývalí učitelé a žáci, když se přijdou do školy podívat?**

Jaroslav Štercl: Teď u nás byla naše bývalá paní ředitelka a byla nadšená. Ji i nás těší, že víme o úspěších bývalých žáků školy, řada z nich dokonce prozrazila ve svétě.

● **Škola před těmi šedesátí lety měla osm stovek dětí**

Ze školních kronik...

■ 2. září roku 1957 začíná další školní rok. V Praze 6 tehdejší primátor slavnostně otevírá novou jedenáctiletou střední školu Pod Marjánkou 2. Čítá 23 tříd (10 na nižším stupni, 8 na středním a 5 na vyšším), v přízemí pak dokonce samostatně sídlí zvláštní škola s pěti třídami.

■ Na podzim roku 1961 se z jedenáctiletky odtřídí 3. stupně stává základní devítiletá škola.

■ Zvláštní škola konečně získává svou vlastní budovu a přízemí tedy mohl začít využívat první stupeň. Po deseti letech je v rámci akce Z dobudování školní hřiště.

■ V září roku 1968 je zahájeno vyučování cizích jazyků. V dvou třetích třídách se začíná vyučovat němčina, v pátém ročníku pak přibude ruština. Škola se stává školou s rozšířenou výukou cizích jazyků. V květnu tohoto školního roku poprvé probíhají přijímací zkoušky – ze 100 přihlášených dětí je jich 64 přijato.

■ V sedmdesátých letech je vybudována jazyková laboratoř. Na škole začínají pracovat sovětské lektorky.

■ Školním rokem 1981/82 se v rámci profilace školy poprvé vyučuje angličtina jako další cizí jazyk a první stupeň začíná až od třetích tříd, do kterých se žáci nabírají na základě přijímacích zkoušek.

■ Přelomový rok 1989 a změny s ním související samozřejmě ovlivnily práci a život školy. Kronika uvádí – učitelé mohou vykládat události z našich i světových dějin pravdivě a objektivně. V pololetí nebyla klasifikována občanská nauka a dějepis. Na základě požadavků rodičů 3. a 4. tříd byla výuka ruského jazyka změněna na západní jazyk.

■ Nová obrázková kronika vedená od školního roku 2002/03 pak dokládá začátky výuky dalším cizím jazykům – francouzštině a španělštině.

■ 1. září 2011 byly poprvé po 30 letech znovu otevřeny 1. třídy, a to hned tři, celkem bylo přijato 75 dětí na základě testu školní zralosti formou zápisu do 1. ročníku.

a kolem čtyřicetky učitelů. Jak je to teď?

Marcela Zavadilová: Teď máme téměř 670 dětí a přes padesát pedagogických pracovníků.

● **Kdy bylo škole skvěle a kdy „ouve“?**

Jaroslav Štercl: Osobně si myslím, že krásné a příjemné období prožíváme právě teď. Před několika lety se nám vrátili prvníáci a pravda je, že prvníáci a deváťáci dělají školu školou. Je nás tady strašně moc, ale užíváme si to. Velmi se nám daří ve výuce jazyků, ale i ve všech ostatních oborech. Osobně mám pocit, jako by se škola v posledních letech nadechla a byla v náladě jako v letech minulých, když se povedlo zavést jazykovou výuku, když se podařilo přidat angličtinu... Tyhle novinky školu vždy „nakoply“.

Marcela Zavadilová: A co se týče negativních vzpomínek... Škola vznikla v padesátých letech, což mluvilo samo o sobě. Kroniky z té doby jsou pochmurné a záznamy ukazují, že

to skutečně nebyly lehké časy. A stejně tak doba normalizace také nebyla pro školy snadná...

● **Mluvíte o kronikách, hodně z nich čerpáte a stále v záznamech pokračujete...**

Marcela Zavadilová: Máme paní učitelku, která působí co by kronikářka a věnuje se zaznamenávání důležitých událostí. Kroniky máme k dispozici od založení školy a schází jen jediné období, a to zrovna přelomové po roce 1989. Porevoluční dobu zpracování bohužel nemáme. Líbilo by se nám tu chybějící část doplnit...

● **Ríkáte, že prvníáci dělají školu. Byl pro vás tedy rok 2011, kdy se nejmenší děti vrátili do školy, přelomový?**

Jaroslav Štercl: Velmi zlomový a ve velmi příjemném významu slova. Někteří měli samozřejmě i strach. Prvníáci u nás nebyli třicet let! Ono se to nezdá, ale zařizování kolem toho byla spousta, uvědomte si, že jsme museli nakoupit třeba malé lavice, veškeré pomůcky!

K nám přicházejí děti do třetí třídy a ty už se jen utvářejí. Sledujeme neustále naše „první“ prvníáky, teď jsou v sedmídce a mají naprosto vynikající výsledky.

Marcela Zavadilová: Připravovali jsme se na to několik let. A nelituje. Bez prvníků to prostě nebylo ono. Prvníáci jsou nepopsaný list, my na nich pozorujeme, co všechno se zvládnou naučit za velmi krátkou dobu.

● **Škola je držitelem titulu Excelentní jazyková škola. Přemýšlíte o tom, že byste zavedli nový jazyk?**

Marcela Zavadilová: V posledních patnácti letech jsme přidali španělštinu a francouzštinu a zavedli jsme povinný cizí jazyk od páté třídy a konverzaci v jazyce od čtvrté třídy. A máme vizi, že bychom od osmého ročníku zavedli třetí jazyk, ale nepovinný. Pokud se nám podaří toho docílit, část dětí by od nás odcházela vybavena dvěma jazyky na velmi do-

bré úrovni a v třetím by měly základy.

Jaroslav Štercl: Uvidíme, zda se nám to podaří, protože proces je to poměrně složitý. Jako nový jazyk se nabízí italština, nebyli bychom proti. Ale rádi bychom také, aby děti měly větší zájem o ruštinu, to je u nás totiž trvale nejméně oblíbený jazyk, vybírá si ho nejméně dětí.

● **Jaké máte „školní“ sny, přání?**

Marcela Zavadilová: Když budu fungovat škola tak, jak funguje teď, budu spokojená. Přimlouvám bych se za to, aby nám ubýlo byrokracie a zbylo více času na učení.

Jaroslav Štercl: Já škole přeji vnímavé kolegy, které našťastí máme, jim přeji více peněz a nám všem tolerantní rodiče, kteří chápou, že se ne vše jde splnit mávnutím kouzelného proutku. A připojuji se s přáním, aby nám stále nepříbývaly byrokratické úkoly a měli jsme více času a klidu na práci.

